

SZEKSZÁRDI TÖRVÉNYSZÉK
SZEKSZÁRD

Alkotmánybíróság
Budapest
Szekszárdi Törvényszék útján
7100 Szekszárd
Dózsa György u. 2.

Érk.: 2013 DEC 16. 25,

Példány: Mell.:dt.
Az ügyirat száma: 17-6-40.038/2013.

Tárgy: alkotmányjogi panasz
Pécs, 2013. december 9.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] - a csatolt meghatalmazással igazolt, kívül jegyzett jogi képviselőnk, a SCHVERTFOGEL és TÁRSA Ügyvédi Iroda (7626 Pécs, Király u. 85., ügyintéző: dr. Schvertfogel Zsuzsanna ügyvéd) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg ~~meg~~ Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.922/2013/4. számon meghozott, részünkre 2013. november 5. napján kézbesített végzésének alaptörvény-ellenességét, és azt ~~semmisítse meg,~~ mivel a határozat sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1961-0/2013.
Érkezett:	2013 DEC 30.
Melléklet:	2x5+5

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Előadnuk, hogy a 2010. március 8. napján kelt keresetlevelünkkel peres eljárást indítottunk a [REDACTED] alperes ellen szerződések érvénytelenségének megállapítása, és az érvénytelen szerződések alapján részben már teljesített szolgáltatás visszakövetelése tárgyában.

A peres eljárás alapját az alábbi tényállás képezte: az alperesi társaság üzletvezetője 2010. év februárjában jogellenes fenyegetés útján – az alperesnél elhelyezett 20.000.000,- Forint értékű árukészletünk kiadásának meghatározott pénzüsszeg megfizetéséig történő megtagadásával – vette társaságunkat egy 4.000.000,- Forint + ÁFA összegű tartozáselismerő nyilatkozat és részletfizetési megállapodás, valamint egy 2.000.000,- Forint + ÁFA összegűről szóló fiktív vállalkozási szerződés aláírására. Társaságunk ez utóbbi szerződés megkötésével egyidejűleg megfizetett 2.500.000,- Forintot az alperesnek, míg a 4.000.000,- Forint + ÁFA összegű fizetési kötelezettség később vált volna esedékessé.

Társaságunk e két megállapodást utóbb jogellenes fenyegetés címén megtámadta, és az alperes vitatása okán polgári peres eljárást indított az illetékes bíróság előtt. A peres eljárás során két ízben kiegészített, módosított kereseti kérelmünk annak megállapítására irányult, hogy az alperessel megkötött fenti két megállapodás az alperesi üzletvezető által tanúsított jogellenes fenyegetés, illetve színlelt okán érvénytelen. Erre tekintettel kértük az eljáró bíróságtól a 6.000.000,- + ÁFA összegű, jogellenes fenyegetés hatására létrejött kötelezettségvállalásunk érvénytelenségének megállapítását, továbbá az alperes kötelezését a már megfizetett 2.500.000,- Forint és annak késedelmi kamatainak visszafizetésére. A per

tárgyának értékét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 24. §-a alapján 7.500.000,- Forintban jelöltük meg.

Az első fokon eljáró Szekszárdi Törvényszék a 17.G.40.039/2011/18. szám alatt meghozott ítéletével (P/1 alatt csatoljuk) a kereseti kérelmünket annak bizonyítatlanságára hivatkozással elutasította, amely ítéletet a fellebbezésünk folytán másodfokon eljáró Pécsi Ítéltábla a Gf.IV.30.372/2012/4. számon meghozott (P/2 alatt csatoljuk) ítéletével helybenhagyta. A jogerős ítélettel szemben a törvényes határidőn belül felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő a Kúriához, mint felülvizsgálati bírósághoz, amely felülvizsgálati kérelmünkben a jogerős döntés hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelmünknek helyt adó döntés meghozatalát kértük.

A felülvizsgálati kérelmünk előterjesztését követően a Kúria Pfv.V.20.922/2013/2. szám alatt meghozott, részünkre 2013.09.24. napján kézbesített végzésében (P/3 alatt csatoljuk) annak közlésére hívta fel társaságunkat, hogy a jogerős ítéletben foglaltak helyett konkrétan milyen érdemi döntés meghozatalát kérjük, vagyis határozzuk meg, hogy az alperest pontosan milyen összeg megfizetésére kérjük kötelezni.

A 2013. szeptember 30. napján a Kúria részére benyújtott pontosított kérelmünkben (P/4 alatt csatoljuk) a korábbi felhívásnak megfelelően kértük a Kúriát, hogy állapítsa meg, hogy a peres felek által 2010. február 3. napján aláírt „vállalkozási szerződés” és „tartozáselismerés és részletfizetési kérelem” elnevezésű okiratok érvénytelenek. Kértük továbbá, hogy a Kúria kötelezze az alperest 2.500.000,- Forint, illetve az ezen összeg után 2010. február 3. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a Ptk. 301/A §-a szerint számított kamatok megfizetésére.

A fentiek szerint pontosított felülvizsgálati kérelmünket azonban a Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal támadott Pfv.V.20.922/2013/4. szám alatt meghozott (P/5 alatt csatolt), részünkre 2013.11.05. napján kézbesített végzésével hivatalból elutasította. A Kúria e végzésének indokolásában – tévesen – azt rögzítette, hogy felperesként szerződés érvénytelenségének megállapítása, és az eredeti állapot helyreállítása, illetve kártérítés jogcímén 2.500.000,- Forint és járulékai megfizetése iránt indított keresetünket elutasító jogerős ítélettel szemben terjesztettünk elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a felülvizsgálati kérelmünket hivatalból elutasító végzésének indoklása körében felhívta a Pp. 271. § (2) bekezdésének rendelkezéseit, mely szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték ... a hárommillió Forintot nem haladja meg. A Kúria ezt követően rögzítette, hogy miután a felperesi felülvizsgálati kérelmünkben vitatott érték 2.500.000,- Forint, a jogerős ítélet ellen a Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében felülvizsgálatnak nincs helye, ezért kérelmünket a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

Álláspontunk szerint a Kúria ezen eljárást befejező, rendes jogorvoslással, illetve újabb felülvizsgálati kérelemmel nem támadható határozata a Pp. 24. §-ának, 271. § (2) bekezdésének, és 273. § (2) bekezdés a) pontjának téves alkalmazásán keresztül az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való alapvető jogunkat sérti.

2. Az Alaptörvény az igazságszolgáltatáshoz való jogok körén belül, XXVIII. cikkének (7) bekezdésében rendelkezik a jogorvoslathoz való jogról, az alábbiak szerint:

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A jogorvoslathoz való jog tartalmát és terjedelmét az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban értelmezte [5/1992. (I. 23.) AB határozat, 22/1995. (III. 31.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogorvoslathoz való jog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. Ahhoz, hogy valamely jogorvoslati forma funkcióját alkotmányosan láthassa el, az érintetteknek meghatározott, feltételekhez kötött alanyi joggal kell rendelkezniük arra, hogy az általuk állított jogsérelmet a jogorvoslati fórum érdemben és rájuk kiható hatállyal bírálja el. A jogorvoslathoz való jog azonban nem jelent korlátozhatatlan jogot. Az egyes eljárások során érvényesülő jogorvoslati lehetőségeket az eljárási törvények határozzák meg, közöttük azt is, hogy mely jogorvoslati formák minősülnek rendesnek, illetve rendkívülinek, valamint melyek bírnak halasztó hatállyal az eredeti döntésre nézve, illetve milyen szintjeit biztosítja az állam a jogorvoslásnak.

3. A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés a következők szerint ellentétes az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésével:

A felülvizsgálati kérelem, mint rendkívüli jogorvoslat igénybevételének szabályait és feltételeit a Pp. tartalmazza. A Pp. 270. § (2) bekezdés szerint:

„A jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától - jogszabálysértésre hivatkozással - a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.”

Az ezt követő 271. § részletesen tartalmazza azokat a bírósági döntéseket, amelyek vonatkozásában a törvényhozó nem teszi lehetővé a felülvizsgálati eljárás megindítását, illetve lefolytatását, azaz e szakasz tartalmazza a felülvizsgálat, mint a legmagasabb bírói fórum hatáskörébe helyezett jogorvoslati eljárás korlátait. E § (2) bekezdése a vagyoni perek vonatkozásában a felülvizsgálati kérelemben vitatott értékhez kapcsolódó korlátozást állít fel, amikor kimondja, hogy nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni ügyben, ahol a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték nem haladja meg a hárommillió forintot. E törvényi rendelkezés tehát csak a hárommillió forintos felülvizsgálati pertárgyértéket meg nem haladó vagyoni perek vonatkozásában zárja ki a felülvizsgálati eljárás lefolytatását, tehát azt ezen értéket meghaladó összeget vitató felülvizsgálati kérelem a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján megengedett, az ilyen kérelmet a Kúriának – az egyéb törvényi feltételek megvalósulása esetén – érdemben kell vizsgálnia.

Az érintett ügyben a Kúria a felülvizsgálati kérelem beérkezését követően a felülvizsgálati kérelmünk pontosítására hívott fel minket, ennek körében pedig konkrétan azon összeg megjelölésére szólított fel, amely összeg megfizetésére az alperest marasztalni kértük. Hangsúlyozzuk, hogy e felhívásban a Kúria nem a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, hanem pusztán a pénzfizetésre irányuló kérelmünk összegszerű megjelölését kérte. A felülvizsgálati kérelmünknek azonban csak az egyik részét képezte a 2.500.000,- Forint megfizetésére kötelezést érintő kérelem, a kérelmünk másik részében annak megállapítását kértük, hogy az ezt meghaladó, 5.000.000,- Forint összeg megfizetésére vonatkozó kötelezettségvállalást tartalmazó megállapodás érvénytelenségét is állapítsa meg a Kúria. A pontosított felülvizsgálati kérelmünk szó szerint a következőket tartalmazta:

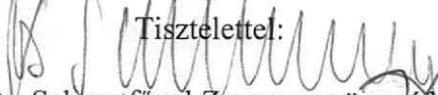
„Kérjük a Tisztelt Kúriát, hogy a felülvizsgálati kérelmünkben kifejtettek alapján és a kereseti kérelmünkben foglaltaknak megfelelően állapítsa meg, hogy a peres felek által 2010. február 3. napján aláírt „vállalkozási szerződés” és „tartozáselismerés és részletfizetési kérelem” elnevezésű okiratok érvénytelenek. Kérjük továbbá, hogy a Tisztelt Kúria kötelezze az alperest 2.500.000,- Forint, illetve az ezen összeg után 2010. február 3. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a Ptk. 301/A §-a szerint számított kamatok megfizetésére.”

A felülvizsgálati kérelmünkben és a kereseti kérelmünkben egyaránt kifejtettük, hogy az alperes és társaságunk között létrejött, és megtámadásunkat követő perindítás folytán a bíróság által vizsgálendő megállapodások 7.500.000,- Forint összegű kötelezettségvállalást tartalmaznak, e kötelezettségvállalások érvénytelenségének megállapítását, és a kötelezettségvállalásunk alapján már teljesített 2.500.000,- Forint visszafizetésére való alperesi kötelezést kértük a bíróságtól. Erre tekintettel a per tárgyának értéke a perben vizsgált megállapodásokban foglalt követelés értékében, azaz 7.500.000,- Forintban határozandó meg.

A korábbi Legfelsőbb Bíróság a BH2009.332 számon közzétett határozatában maga is kimondta, hogy „a szerződés érvénytelenségének, hatálytalanságának megállapítására irányuló perben a felülvizsgálati kérelemben vitatott értéként a szerződésben kikötött ellenszolgáltatás értékét kell figyelembe venni; ha ez az érték nem éri el az egymillió forintot, a felülvizsgálati kérelmet hivatalból el kell utasítani” [1952. évi III. törvény 24. §, 271. § (2) bekezdés, 273. § (2) bekezdés a) pont].

A Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozatában ugyanakkor a Pp. 24. §, 271. § (2) bekezdés, valamint 273. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak ellenére a felülvizsgálati kérelemben vitatott értéként nem a perben vizsgált, és a felülvizsgálati kérelem tárgyát képező szerződésekben foglalt ellenszolgáltatás értékét vette figyelembe, hanem a felülvizsgálati kérelemnek pusztán egy részét képező, konkrét pénzösszeg megfizetésére vonatkozó követelést. A Kúria ezáltal az idézett jogszabályhelyek mellett az Alaptörvényben foglalt jogorvoslathoz való jogunkat is megsértette, amikor a törvényben foglalt feltételeknek megfelelő felülvizsgálati kérelmünket hivatalból elutasította, és az adott ügyben eljáró végső fórumként megfosztotta társaságunkat a jogorvoslati jogosultságától. Amint arra fentebb is hivatkoztunk, ahhoz, hogy a felülvizsgálati eljárás, mint jogorvoslati forma funkcióját alkotmányosan láthassa el, az érintetteknek meghatározott, feltételekhez kötött alanyi joggal kell rendelkezniük arra, hogy az általuk állított jogsérelmet a jogorvoslati fórum érdemben és rájuk kiható hatállyal bírálja el. A jelen ügyben pedig pontosan ezen érdemi elbírálásra nem kerülhetett sor a Kúria felülvizsgálati kérelmet elutasító határozata folytán.

4. A Pp. a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzéssel szemben nem teszi lehetővé fellebbezés vagy újabb felülvizsgálati kérelem benyújtását, amint erről a Kúria is tájékoztatta társaságunkat. Ezúton nyilatkozunk tehát arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, és tudomásunk szerint az ügyben nem került benyújtásra sem perújítási kérelem, sem jogorvoslat a törvényesség érdekében.

Tisztelettel:

Dr. Schvertfögel Zsuzsanna ügyvéd

SCHVERTFÖGEL és TÁRSÁ
Ügyvédi Iroda
Dr. Schvertfögel Zsuzsanna ügyvéd
7626 Pécs, Király u. 85. II/6.
Tel.: 72/224-227, 532-853

Mellékletek: